

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **A. S., s. r. o., V.**, Bratislava, IČO: X., zastúpeného advokátom JUDr. O. W., so sídlom Š., 811 02 Bratislava, proti žalovanej: **Ing. K. Š.**, bytom R., X. Bratislava, **o návrhu žalovanej na obnovu konania**, na odvolanie žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 7 Cbs 22/2006-223 z 19. augusta 2008, takto

r o z h o d o l :

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 7 Cbs 22/2006-223 z 19. augusta 2008 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením zamietol návrh žalovanej na obnovu konania, ktoré bolo vedené na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 7 Cbs 59/05. Rozhodol tak s odkazom na ustanovenie § 230 ods. 1 O. s. p. s odôvodnením, že žalovaná nedodržala zákonnú lehotu na podanie návrhu na obnovu konania. Vyplýva to z obsahu spisu, z ktorého je zrejmé, že žalovaná splnomocnila advokáta Mgr. S. R. na nahliadnutie do spisu a vyhotovenie odpisov v právnej veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 7 Cbs 59/2005 dňa 27. apríla 2006 a návrh na obnovu konania v tejto veci podala podaním z 15. augusta 2006, teda po uplynutí zákonnej trojmesačnej lehoty podľa § 230 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto uzneseniu podala žalovaná odvolanie s návrhom, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietala, že krajský súd návrh na obnovu konania zamietol bez toho, aby vo veci nariadil pojednávanie a nerešpektoval tak základnú zásadu súdneho konania, a to zásadu ústnosti a zásadu, že každý má právo na spravodlivý proces. Ďalej uviedla, že súd prvého stupňa sa vo svojom rozhodnutí vôbec nevysporiadal so skutočnosťou, že sa v dôsledku dlhodobého závažného ochorenia nemohla zúčastniť spravodlivého procesu a uvádzať dôkazy na svoju obranu. Tvrdí, že žalobcovi nevznikla žiadna škoda, a ak aj áno, tak nie v príčinnej súvislosti s konaním žalovanej. Podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 29. mája 2009 žalovaná doplnila podané odvolanie a uviedla, že Mgr. R. ju informoval o veci až dňa 22. júna 2006. Navrhuje preto, aby bolo vo veci vytýčené pojednávanie, na ktorom by sa preukázalo, kedy sa o veci dozvedela, z čoho by vyplynulo, že návrh na obnovu konania bol podaný včas.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že nezodpovedá skutočnosti, že súd prvého stupňa konal v rozpore so zrušujúcim uznesením odvolacieho súdu. Uvádza sa v ňom, že z doterajšieho priebehu konania sa javí, že návrh na obnovu konania nebol podaný v zákonnej lehote, k čomu napokon došiel aj súd prvého stupňa. Žalovaná neuviedla žiadnu relevantnú skutočnosť spochybňujúcu tento záver. Za dôvodnú nepovažuje ani námietku odvolateľky, že súd sa nezaoberal otázkou, že žalovaná sa nemohla v dôsledku dlhodobého závažného ochorenia zúčastniť spravodlivého procesu a produkovať dôkazy na svoju obranu, pretože pri nedodržaní zákonnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania sa súd vecnými dôvodmi pre jej povolenie nemusel zaoberať. Keďže návrh bol zamietnutý pre jeho zrejmu oneskorenosť, súd tak mohol urobiť bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 234 ods. 2 O. s. p. Namietal tiež, že odvolanie bolo podané oneskorene. Preto navrhol, aby odvolací súd odvolanie odmietol alebo, ak dôjde k záveru, že bolo podané včas, aby napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a došiel k záveru, že odvolaniu nemožno vyhovieť.

V zmysle ustanovenia § 228 ods. 1 O. s. p. v znení platnom v čase začatia konania, právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania:

a/ ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

b/ ak možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

c/ ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu,

d/ ak Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadosťučinením.

Podľa odseku 2 tohto ustanovenia, návrh na obnovu konania má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) obsahovať označenie rozsudku, proti ktorému smeruje, dôvod obnovy, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že návrh je podaný včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť návrhu preukázať, ako aj to, čoho sa navrhovateľ domáha.

Podľa ustanovenia § 230 ods. 1 O. s. p., návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Vzhľadom na to je jeho prípustnosť vo viacerých smeroch obmedzená. Citované zákonné ustanovenie upravuje procesný prostriedok, pomocou ktorého možno dosiahnuť nápravu rozhodnutia, ktorého nesprávnosť má pôvod v tom, že v pôvodnom konaní nemohol byť riadne zistený skutkový podklad napadnutého rozhodnutia. Zákon presne vymedzuje lehotu, v ktorej možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať s tým, že možnosť navrátenia lehoty na obnovu konania výslovne vylučuje.

Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že žalovaná sa o ňou tvrdenom dôvode obnovy konania dozvedela najneskôr dňa 28. apríla 2006, keď ňou splnomocnený právny zástupca nahliadol do spisu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7 Cbs 59/05 (zrejme sa tak stalo už dňa 18. apríla 2006 doručením upovedomenia o začatí exekúcie). Keďže návrh na obnovu konania žalovaná podala až dňa 15. augusta 2006, stalo sa tak po uplynutí zákonnej lehoty, čo zakladá

zákonny dôvod na jeho zamietnutie. Pokiaľ žalovaná v odvolaní namietala, že súd prvého stupňa jej návrh zamietol bez toho, aby vo veci nariadil pojednávanie, išlo o zákonný postup, majúci oporu v ustanovení § 234 ods. 2 O. s. p., z ktorého jednoznačne vyplýva, že ak súd zamietá návrh na obnovu konania z dôvodu, že bol zrejme oneskorený, nemusí nariadovať pojednávanie. Žalovaná svoje odvolanie doplnila podaním doručeným odvolaciemu súdu 29. mája 2009, v ktorom uviedla, že Mgr. R. ju o veci informoval až dňa 22. júna 2006, odkedy by zrejme mala začať plynúť trojmesačná zákonná lehota. Odhliadnuc od skutočnosti, že podľa § 205 ods. 3 O. s. p. dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (t. j. do 15 dní od doručenia napádaného uznesenia) a na neskôr uplatnené dôvody už súd nemôže prihliadnuť, tvrdenie žalovanej, že o veci sa dozvedela až cca po dvoch mesiacov po tom, čo bol na základe ňou udelenej plnej moci nahliadnuť do spisu advokát, je právne irelevantné, pretože rozhodujúci je deň, keď sa s obsahom spisu oboznámil jej splnomocnený zástupca.

Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že návrh na obnovu konania bol podaný zrejme oneskorene, preto jeho odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne, a to bez toho, aby sa zaoberal vecnými dôvodmi podaného návrhu.

V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, tieto si však neuplatnil, preto mu neboli priznané.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 29. júna 2009

**JUDr. Zuzana Ď u r i š o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.